

Maade med de af mig her foreslaaede Ændringer — eller maaske med andre Ændringer —, vil have Betingelser for at kunne fremkomme med en Indstilling om Statens og Kirkens indbyrdes Forhold, der kan blive et godt Grundlag for Rigsdagens senere Arbejde med en nærmere Udformning af disse Forhold. Jeg vil haabe, at dette Arbejde kan foregaa i saglig Ro og med saglig Grundighed. Som jeg begyndte med at sige, bør man ikke gaa til Arbejdet ud fra en Panikstemning eller ud fra en øjeblikkelig Situation, som fra visse Sider slaas op til meget mere, end den er; for øvrigt har denne Sag jo fundet sin Afgørelse i Øjeblikket. Men man bør gaa til dette Arbejde ud fra den saglige og klare Begrundelse, at man gerne vil stille Staten saa frit som muligt og samtidig vil være med til at gavne vor gamle Folkekirke.

Jeg tror ikke, man skal gaa til Arbejdet ud fra den Betragtning, at det skal resultere i en Adskillelse mellem Stat og Kirke, men ud fra den Betragtning, at det gælder om at skaffe Klarhed over det indbyrdes Forhold, finde en Ordning, som kan blive til Velsignelse for Kirkens Arbejde, og som kan løse nogle af de Vanskeligheder, som i Øjeblikket er til Stede — og som vi her i den danske Rigsdag ikke kan lukke Øjnene for —, ved den Sammenblanding, der er mellem Stat og Kirke. Hvis Forhandlingerne kan føres ud fra den Grundsetning i det kommende Udvalg, og hvis Forhandlingerne senere her i Rigsdagen ligeledes kan føres paa den Maade, vil jeg gerne være med til at arbejde for en Løsning af dette Spørgsmaal.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 13. Februar, Kl. 1 med følgende Dagsorden.:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Nedsættelse af et Udvalg angaaende Forholdet mellem Staten og Folkekirken.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁰.

82de Møde.

Fredag den 13. Februar Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af et Udvalg angaaende Forholdet mellem Staten og Folkekirken.

Forhandlingen genoptoges.

Klaus Berntsen: Grundtvig skal en Gang have sagt, at man bør ikke prædike i Rigsdagen, og man maa ikke tale Politik fra Prædikestolen. Denne sidste Advarsel er ikke altid fulgt, men her i Rigsdagen, synes jeg, følger man den første saa nogenlunde, naar der ikke er en særlig Anledning til andet. Naar man imidlertid, som i disse Dage, er ført ind paa Spørgsmaal, der berører ikke blot de ydre Former for Folkekirken, men ogsaa Spørgsmaal, der, saaledes som Ryslingesagen, griber ind i, hvad der maa betragtes som det centrale i Kirken og Kristendommen, haaber jeg, mine Kolleger tilgiver, at jeg som kristen Lægmand føler Trang til at sige nogle Ord om den Tekst, man har paa Dagsordenen; jeg lover mine ærede Kolleger, at Prædiketonen skal jeg skaane dem for.

Under de forudgaaende Dages Forhandlinger om denne Sag er der af det ærede Medlem Hr. Povlsen og i Gaar ogsaa af det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen rettet stærke Angreb paa den højtærede Kirkeminister for hans Stilling til Ryslingesagen. Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen gjorde dog en betydningsfuld Indrømmelse, den nemlig, at Ministeren har Loven paa sin Side, og i en Strid, der kan opstaa ogsaa indenfor Folkekirken, er det jo en Styrkelse for den Part, der retter sig efter Loven. Jeg for mit Vedkommende ser mig ikke i Stand til at deltage i disse Angreb paa Ministeren for hans Optræden i denne Sag, jeg mener tværtimod, at den har været præget af Langmodighed, at han meget forsigtigt og indgaaende har undersøgt de herhenhørende Forhold, og jeg mener, at Ministeren har handlet hensynsfuldt baade overfor Rørdam og hans Menighed, saa længe indtil de af Utaalmødighed brød overtært og paa egen Haand